

Regulering kan finde Sted, saaledes at foranstaaende Regel om Overførelse af de Bidrag, der paalignes Sognebaandslødere, til den Præst, til hvem der er løst Sognebaand, ikke finder Anvendelse paa Sognebaandsløsning fra en Præst til en anden indenfor samme By eller fra en Præst i København til en Præst i Frederiksberg eller omvendt.

IV. De til kirkelige Formaal henlagte Midler bestyres som hidtil af *Stiftsøvrighederne*. De nærmere Regler for Bestyrelsen (herunder Ansættelsen af en Stiftskasserer med Ansvar efter Kasseforordningen 8. Juli 1840) gives ved kongelig Anordning. Stiftsøvrighederne aflægger aarligt et fuldstændigt Aarsregnskab til Ministeriet. Regnskabet revideres og decideres af vedkommende Revisionsdepartement. Indberetning om Revisionen tilstilles gennem Ministeriet Statsrevisionen, som afgiver en særlig Betænkning over Sagen til Rigsdagen.

V. Endelig bestemmes, at Forslag til Revision af Loven skal forelægges for Rigsdagen inden Udgangen af Aaret 1917.

I Motiverne til Lovforslaget henvises til, at der allerede i en lang Række Aar har administrativt været gjort Skridt til en Regulering af Præsteembederne ved at paalægge de største Embeder Afgifter til Stiftsmidlerne, saaledes at det derved indkomne kom de mindste Embeder til gode, en Fremgangsmaade, der er sanktioneret af Lovgivningsmagten ved en Anmærkning, der første Gang optoges paa Finansloven for 1878—79 og som er gaaet igen paa alle senere Finanslove — i de senere Aar i en noget ændret Skikkelse, saaledes at Afdragene foruden som Tilskud til de mindste Embeder ogsaa kan anvendes som Alderstillaag til Præster, der har siddet i længere Tid i et Embede uden at kunne opnaa Befordring til et bedre Embede. Fremdeles erindres i Motiverne om, at ligeledes det kirkelige Udvalg beskæftigede sig med Spørgsmaalet om en Regulering af Præsternes Lønninger i Forbindelse med Spørgsmaalene om Præsternes Pensionering og om Naadensaarets Afskaffelse, og at Udvalget ogsaa udarbejdede et Udkast, som det tænkte sig som Grundlaget for en Omregulering af Præsteembederne, der ikke krævede noget yderligere Tilskud fra Statskassen end de Midler, som allerede er henlagte til Folkekirkens Understøttelse. Da nu Ministeriet er enig i, at det af det kirkelige Udvalg saaledes antagne Udgangspunkt — at en Omordning af de præstelige Lønningsforhold skal kunne *bære sig selv* — er det ikke blot for Statskassen, men ogsaa for Kirken selv ønskeligste, og at